

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
«трім неділь і руских свѣт
5 1/2 год. пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під ч. і.
п. Домбровського (Хорунжини). Екс-
педиция місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Міністер-президент гр. Куен-Гедерварі.

З Відня пишуть нам:

(X) Гр. Куен-Гедерварі одержав по-
рученє від корони, утворити нове міністер-
ство і ще протягом нинішнього дня має
знов прибути до Відня, щоби монарсі пред-
ложити єго склад. Мабуть відкрито в нїм
якісь незвичайні способності, коли в так
труднім положеню як-раз єго особу вибра-
но для сповнення сего посланництва. Єго
покликанє вимагає одної жертви за дру-
гою, а вжеж не аби для кого робить ся
великі жертви. Такі думки мусять бути
відрадою, що він буде тим месією, який
принесе мир Угорщині і державі і усми-
рить розгуканих Кошутівців.

Одначе в дійсности оно якось не так
выглядає, бо вчера відбуло ся надзвичайне
засіданє в угорскім соймі, а Кошутівці га-
лабурдували як доси, а один навіть крик-
нув, що гр. Куен є хорватским жандарм-
ским капралем. Такий комплімент не по-
звляє робити собі рожевих надій на гарні
выгляди в будуччині, бо Кошутівці очиви-
дно ще невдоволені.

Австрія вже і так зависима зовсім
від волі і змагань Мадярів і сего ще оче-
видно за мало. Що має стати ся з австро-
угорскою угодою, се зовсім непевна річ,
а теперішні події і їх наслідки в Угорщи-
ні вплинуть вельми далекосягло на єї від-
носини. Не кажемо вже про такі сторон-
ництва в австрійській палаті посольській,
котрих окликом є боротьба проти мадари-
зму, але навіть такий консерватист як др.
Гурский звернув на вчерашнім засіданю
митової комісії увагу на те, що події в У-
горщині не можуть остати без впливу на
відносини в Австрії, а на колиб відно-
сини в Угорщині розвинули ся
некорисно для спільних інте-
ресів монархії, на що вказують
останні події, наколиб прагматична звязь
угодова в яким небудь напрямі мала бути
ослаблена, тоді і єго сторонництво було би
приневолене виснувати з сего відповідні
послідовини і змінити своє дотеперішнє
становище. Так говорив, не якийсь там
загорілець, а спокійний консерватист.

Одначе хоч гр. Куен стояв з відкри-
тою головою у волосяницї покїрно перед
Кошутом, півурядове донесене з Пешту
виевняє весь свѣт, що не він упокорив ся,
але Кошутівці перед ним, бож се є парла-
ментарний звичай, що й з опозицією пе-
респравляє ся і робить ся їй уступки і се
не є упокорене.

Інші познати вказують мимо всего
того, що гр. Куен понав у вельми невід-
раднє становище. Вказує на се передовсім
вість, що міністер війни Пітрайх просив
цісаря о відпустку, а цісар сего не при-
няв. Вправді заперечувано сю вість хоч
вельми несміло, однак запереченє є лише
о стілько правдою, що міністер війни остає.
Він кілька місяців держав ся кріпко при
своїх домаганях, а тепер мав піддати ся
Кошутівцям разом з гр. Куеном. Се оче-
видно було для него неможливе, але яко

вояк мусів послухати волі найвисшого
вожда і остав на своїм становищі.

Тимчасом міністер гонведів бар. Фе-
єрварі уступає рішучо з військовою
предлоєю. Він є також, як Пітрайх, вій-
сковим міністром, і цілою душею стояв за
військовою предлоєю, боронив її рішучо і
ревно проти нападів Кошутівців. Колиб він
тепер остав, ніхто з ним не числив би ся.
Він просив монарха, щоби не брав єго
в комбінацію в складі міністерства, котре
вже ві вторник має виступити в угорскім
соймі. Отже ані Сель, ані Феєрварі не бу-
дуть членами нового міністерства, але мо-
жуть тим потішати ся, що й Куен не довго
там буде.

Штучна Польща.

Нині зїздять ся до Львова польскі «Со-
коли» зі всіх сторін Галичини, щоби — як самі
кажуть! — представити прилюдно вислідки своєї
праці на полі гімнастичнім, а заразом щоби
при тій нагоді розвинути агітацію в напрямі
розбудження дримаючих у кожного Поляка мрій
на тему відбудованя Польщі, очевидно зі всіма
провінціями рускими і литовскими, без яких
Польща для Поляків «немає уроку». Уважаючи
Львів — столицю галицької Русі — за місто
корінно польске, не тільки, що в цілі задоку-
ментованя політичного посіданя скликали поль-
скі «Соколи» свій зїзд до Львова, але надто по-
запрошували до участі також гімнастиків ін-
ших народів славянських, як Чехів, Хорватів,
Болгарів, Словінців, Сербів.

Також і наших руских «Соколів» не збере-
гла судьба від провокаційного запрошеня до
участі в тїм гакатистичнім зїзді. А що таку, а
не внакш цїху має теперішній злет польских
«Соколів», свідчить про се уступ відозви їх
органу, Przewodnik-a gimnastyczno-go, де сказано
між иншим: «Досягне значінє буде мати зібране
сокільское фонду ім. Тадея Косцюшка, яке за-
ініціюють на «боїску» підчас полевого бого-
служеня. Послїдній зїзд делегатів, відкидуючи
гадку звеличаня безсмертного героя сокільским
памятником, рішив увести в діло сю фунда-
цію на підпиране «кресових» і се-
лянських сокільских товариств». Он,
куди стежечка у всепольскій горох! Тож наші
«Соколи» учинили, що до них належало і від-
казались від гребаня власними руками своєї
Матери-України. З нашого боку мусимо руским
«Соколам» признати повну рацію, а заразом
іменем руского народу і цілої Русі-України за-
ложити протест проти всякої інва-
зії Поляків на Русь.

Щож до самого зїзду, то єго аранжери ро-
блять всякі можливі заходи, щоби Галичині на-
дати в очах прибуваючих гостей позір польско-
го Піємвту, а особливо Львовови придати як
найбільше «цех польскосці». І так пише одна
з поважальних статій польскої праси: «Нехай
ся «кресова столица Польскі», сей город, що
завсїгда дрожав стуком найсердечнійших чувств
народу, заявить також в тій хвилі, що відчуває
і почитає досяглість великого торжества! При-
красім наше місто!» І тут розписує ся, як має
выглядати се пристроєнє.

Крім ріжних «народових шопок» величе-

зними відозвами візвано мешканців «ілюміну-
вати вікна картками». Але те, що удало ся на
ювілей Св. Отця, не удасть ся на зїзді польских
«Соколів». До тепер поналіплювали червоні карт-
ки з білим орлом тільки магїстрацкі трамваї і
торговлі, що мають.. дорогі виставові шибї.
Надто бурмістр Малаховскій звиває мешканців,
щоби підчас походу улицями Личаківскою, Га-
лицкою, Кіліньскою, Кароля Людвика і Акаде-
мічною, «вітати «Соколів» сердечно і голосно».
Однак і ся штучна овація не удасть ся, бо ло-
хід підє переважно жидівскими улицями, і хо-
тяй вправді не по халатах, то все таки по го-
лосі і фізіогноміях буде пізнати синів Ізраїла,
як стануть кричати: «Вівайт Сокольї, цюлем!»

Соціалїзм, етика і політика.

під розвагу «СТАРШИМ і МОЛОДШИМ» подає

Др. Іван Копач.

(Дальше).

Розуміє ся, я зовсім нічого не маю проти то-
го, щоб ученик читав щось більше, як у школі
єму подають. Противно, як лише має час, здо-
ровлє і розумінє, то чим більше, тим ліпше. Але
з другого боку я не вірю в се, щоби коли не-
будь самі лише рускі новелі та статї „Молодої
України“ або „Іскри“ змогли дати кому таке
образованє, яке-б єго уздїбнювало до свобідної
конкуренції з иншими культурними націями
європейского свѣта. Ту таки треба конче під-
вчити ся трошки й граматники і альгебри й фі-
зики та історії, ба, та бо мабуть і без німецько-
го та латини ще нині годї нам в науковім свѣ-
ті обійти ся. Інакше, йй Богу, не через „глупоту“
якого нового Хмельницького або „колтунство“
якого нового Мазепи, але таки так ipsa mole ge-
nium навіть найзавзятїйший руско-український
козарлюга буде дальше копати Петрови Велико-
му каналі над Невою або садити Німцям смачну
картофлю на славній колїсь Хортиці. Крик та
злість ту нічого не допоможуть. Vana sine viribus ira
— казали мудро й прекрасно вже старі Римляни;
а вони, бач, знали ся мабуть на таких річах, бо
підбили цілий собі звїсний свѣт. То лиш чарі-
вники кажуть, що розганяють хмари одним все-
могучим словом. А звичайна людска історія по-
вертає ся все лише в сторону фактично більшої
моральної і материяльної сили, так як вода пли-
ве все лише в напрямі спаду похилої ровни і
нікуди инде. І тому я би думав, що може було би
не зле, як би так не псувати силоміць рускій
гімназіяльній молодежї і так невеликої вже се-
ред всіляких наших моральних і материяльних
злиднів тої порції душевного спокою, що так
дуже потрібний для всякої хочби й елементар-
нійшої наукової праці. Прецінь же свідомість
людска є ексклюзивна. (Психологіи говорять про
визину свідомости — die Enge des Bewusstseins).
Як там заїде зараз широчезним возом їдка „злоба
дня“, то не легко вже зможуть влізти ся еле-
менти загального образованя тим більше, як до
того прийде ще й голод і зимно і спелюнка яка
і брак здоровля і ненависть до учителя і псевдо-
поетичний хоробливий, але модний нині, мовляв,
„модерністичний“ пессимїзм і т. д. і т. д. Пре-
цінь же „злоба дня“ не втече, так як і доси не
втікла, але брак знаня елементів може легко
втечи. Не один же у нас спосібний і многона-
дійний хлопець скінчив уже на диорні або таки

так „на бруку“ через надто вчасну всесторонність і псевдогеніальність.

Та щоби бути щирим аж до дна, коли вже на те пішло, то скажу отверто, що я уже нераз дивувався тому, як се так сьміло панове з „Молодої України“ чи тепер ще й з „Іскри“ можуть кричати, що ось то ми несемо нашим молодшим товаришам правдиву освіту — для розігвання, мовляв, тої кромішної тьми, яка панує по гімназіях. Я-б рад Вас, Панове, запитати: Деж Ви начерпали так скоро тої освіти? Два-три роки назад Ви ще й сами сиділи у тій „тьмі“. Не вже-ж за ті 2—3 роки Ви так скоро отрясли ся з неї і добили до правдивого знання? Мені бодай якось не дуже хоче ся в те вірити. Я пригадую свої університетські часи. Не скажу, щоби чоловік не був хотів або не міг задля непоятливости чогось навчитися. Протинно, читало ся не одно. Та все таки що найменше 3—4 перші роки — се було чисте, нераз прямо розпучливе, блуканє. І я-б ніколи тоді ще не був посьмів з такою певністю себе йти просьвічати другого. Мені-б здавало ся було, що се прецінь дуже ховзка справа тягнути другого за собою там, де я ще сам певно не стою. І се я говорю не задля якоїсь „слави“, бо про сю найзрадливішу з усіх „задряпанку шинкарку“ я ніколи високо не думав. Я-ж знаю дуже добре, що вже й за місяць може ані одна жива душа не буде пам'ятати, що отсі стрічки були де написані. Прецінь же в віку пари й електрики мало що не кождий день приносить свою нову мудрість. Але я підношу власний досвід тому, бо мені видить ся, що в теперішнім ході тих річий є щось неприродного і не так, як треба. Мені видить ся, що як-раз у тій точці й головна вина „старших“. Через те, що „старші“ мабуть звичайно не радо висказують свої щирі гадки супроти молодежи, а то й усувають ся або дають ся усувати від безпосередних духових зносин з нею, — здає ся їй, що вона має й безусловну умову перевагу над ними. Но звідси природно є певність і віра в післяництво просьвічати других, між тим як вона ще й сама дуже — дуже багато потребує до повного заокруглення свого знання. Я бодай з великим здивованєм вичитав був свого часу в однім з перших чисел „Молодої України“ (з р. 1900) в статі п. Е. Косевича п. з „Молодіж і політика“ (іменно на стор. 51) недвозначне махнене рукою на цілу дотогочасну наукову роботу старшої генерації в Науковім Товаристві ім. Шевченка. Я був цікавий, що дає той „молодший“. Но і знаєте, що я вичитав: цілу купу шумних, але пустих фраз або, як казав Шевченко, „великих слів велику силу і більш нічого!“

Та ще „молодша“, видко, „Іскра“. Одян бувший мій ученик, що близше знає тенденції отсею органу, поінформував мене, що той „журнал“ призначений головню для учеників низшої гімназії. І от ділю ся з пов. читачами своїми спостереженнями, які мені насунули ся при совісім і стараннім студіюваню трех перших чисел сего надзвичайно цікавого письма.

„Запросини до передплати“ такі: „Ширіть свою часопись як найбільше, підмагайте єї морально і материяльно, най не буде ученика чи учениці, щоби не були передплатником „Іскри“, най вона стане дійсно органом молодіжи, висловом єї бажань та стремлень, а при тім домашнім „інструктором“ і „дорадником“. (ч. 1. стр. 16.). До того у вступній програмі, своєю дорогою на пів сконфіскованій, статі до Товаришів і Товаришок сказано: „Ви самі мусите придбати собі се знанє, якого вам шкільні підручники не дають і дати не можуть. Ви мусите пильно слідити усякі прояви життя і духа людського, мусите старатись виробити собі одноцільний сьвітгляд, який дав би Вам спримогу орієнтувати ся серед ріжних проявів публичного життя“ (ч. 1. стор. 2). (Дальше буде).

Звіт „Краєвого Союзу кредитового“ у Львові за 1902. рік.

(Конець).

5) Руских товариств кредитових зареєстрованих перед впровадженєм в житє „Краєвого Союзу кредитового“ було дванацять, з котрих „Віру“ в Перемишлі (1), Самопоміч в Коломиї (2) і „Касу задаткову“ в Стрию (3) заложено в р. 1894; „Двістер“ у Львові (4), „Банк звязковий“ в Станиславові (5), „Самопоміч“ в Бродях (6) і „Поміч“ в Теревовлі (7) заложено в р. 1895; „Надію“ в Бережанах (8), „Руску Касу“ в Чернівцях (9) і „Любов“ в Ляхівцях (10) заложено в р. 1896; „Поміч“ в Городку (11) заложено в р. 1897, і „Защиту землі“ (12) у Львові в р. 1898.

Відтак по заснованю „Краєвого Союзу кредитового“ в р. 1899 впроваджено в житє: „Спілку ощадности і позичок“ в Острові (13), „Повітове Товариство кредитовое“ в Тернополі (14), „Згоду“ в Кошичівцях (15), „Добробит“ в Самборі (16) і „Хлопський Банк“ в Калуші (17).

Дальше в р. 1900 впроваджено в житє: „Повітове Товариство кредитовое“ в Немирові (18), „Руску Касу“ в Рогатині (19), „Повітове Товариство кредитовое“ в Сокалі (20), „Самопоміч“ в Золочеві (21), „Повітове Товариство кредитовое“ в Городенці (22), „Спілку ощадности і позичок“ в Яричеві старім (23), „Товариство задаткове“ в Тарнаві вижній коло Турки самбірської (24) і „Спілку ощадности і позичок“ в Вишатицях коло Перемишля (25).

В р. 1901 впроваджено в житє: „Повітове Товариство кредитовое“ у Львові (26), „Взаїмну Поміч“ в Топорові (27), „Народний Дім“ в Жидачеві (28), „Повітове Товариство кредитовое“ в Борщеві (29), „Повітове Товариство кредитовое“ в Бібрці (30), „Спілку ощадности і позичок“ в Торках коло Перемишля (31), Товариство вз. кр. „Бескид“ в Сяноці (32), — в Белзі (33), „Краєве Товариство кредитовое урядників і сьвящеників“ у Львові (34), „Повітове Товариство кредитовое“

в Старім Самборі (35) і „Народний Дім“ в Мостисках (36).

В р. 1902 впроваджено в житє: „Повітове Товариство кредитовое“ в Скалаті (37), „Руске Товариство кредитовое“ в Яворові (38), „Руску Касу“ в Делятині (39), „Народний Дім“ в Дрогобичі (40), „Повітове Товариство кредитовое“ в Угнівці (41), „Народний Дім“ в Тернополі (42) і „Мицаньську Касу“ в Станиславові (43).

Задля організації нових товариств кредитових видав „Краєвий Союз кредитовий“ друком інструкцію до закладаня товариств реєстрованих, як також запрошував існуючі товариства кредитові до приступлення в члені „Краєвого Союзу кредитового“, з котрих приступили: „Надія“ в Куликові (44), „Каса задаткова“ в Радимні (45), „Надія“ в Галичі (46), „Спілка“ в Балинцях (47), „Спілка“ в Трофанівці (48), „Селянська Каса“ в Пакості (49), „Каса позичкова“ в Ольшаниці (50), „Спілка“ в Хишевичах (51) і „Віра“ в Тисьмениці (52).

6) „Краєвий Союз Кредитовий“ перевів в четвертім році адміністраційнім люстрацій отсіх товариств: 1) Пов. Товариство Бібрка; 2) „Надія“ — Бережани; 3) Взаїмна Поміч — Топорів; 4) „Надія“ — Галич; 5) „Товариство“ — Городенка; 6) „Спілка“ — Острів (коло Радимна); 7) „Спілка“ — Балинці; 8) „Хлопський Банк“ — Калуш; 9) „Спілка“ — Трофанівка; 10) „Повітове товариство“ — Сокаль; 11) „Каса“ — Пакость; 12) „Каса“ — Тисьмениця; 13) „Товариство“ — Скалат; 14) „Каса“ — Радимно; 15) „Товариство урядників“ — Львів і 16) „Повітове Товариство“ — Львів.

Вислід переведених люстрацій виказав велике значінє „Краєвого Союзу кредитового“ для піддержуваня товариств і удержуваня їх правильного розвою, як також, що всі наші товариства мають завсе корисні условини до успішного розвою з великим хісном для інтересів народних.

Чистий зиск в 1902 р. по покритю всіх видатків, виносив в „Краєвим Союві кредитовім“ 3.859-09 К.

Політичні вісти.

Парляментарна ситуація у Відні змінила ся одним махом, хотай за кулісами мусіла бути приготована ся зміна. Отсе одного дня вишлов комунікат польского Кола з заявою протів обструкції і за зміною реґуляміну палати, а заразом з заповідію лученя з кождим сторонництвом, яке покладе собі ту саму мету. І того самого дня збула ся злука чотирох німецких сторонництв лівіці в цілі утвореня парламентарної більшости і парламентарного правительства. Вже сама рівночасність сих обох подій дозволяла догадувати ся звязи між ними, а тепер множать ся познаки, що справді була намірена злука Німців з Поляками в цілі ізольованя чеських обструкціоністів. Найвиразнійше висказує се

Родинке житє.

(Гадки проф. д-ра Фрідриха Паульзена).

Шід розвагу руским „соколиким і паннам“

9) подав

Др. ІВАН КОПАЧ.

Впрочім се дуже цікаве, що Шоенгауер з найбільшою рішучістю видить під кождим зглядом низшість жєнщини і о стілько також в жаданю допущєня полігамії є зовсім консеквентний.

Як отже поступаюча наперед культура всюди усунула невільництво яко невідповідні і пагубні відносини між людьми, так також витискала вона щораз більше і невільництво жєнщини і провадила постійним ходом до моногамії. Моногамія не є вправді натуральною в тім значіню, мов би вона була первісною і мимовільною формою подружного життя! природною в тім розуміню є — по сьвідочтву антропологии і історії — радше полігамія. Коли однак природним будемо уважати те, що лежить в напрямі розвою, а неприродним те, що протинвить ся розвою, в такім разі поворот до полігамії був би на кождий случай неприродним. Лиш в моногамічнім по-

дружю може жєнщина розвинути ціле богатство своєї натури. Невільництво жєнщини спиняє єї особистий розвій, воно розвиває прикмети, через котрі вона своему панови має бути приємна або позиточна, лиш з бєличезною шкодою єї особистого ества. То, чим є жєнщина, тобто найліпші і найкрасні прикмети розуму і серця, які посідає, розвинула в собі яко пані дому і мати родини.

І ту власне не треба забувати на вплив християнства. Як всюди инде воно усуває значінє природних ріжниць на задній плян, а висуває наперед рівність перед Богом, так також воно зменшило й ріжницї полів у сьвідомости своїх вірних. Для Грека був ще лиш муцїна правдивим чоловіком, тобто совершенним образом ідеї чоловіка; Арістотель і в тій точці поділяє сьвітгляд свого народу рівню як в признаваню невільництва. Жєнщина для него — то твір невикінчений, майже можна-б сказати, лиш конечне зло. І що йно християнство виробило розумінє краси і богатства жєнської натури; коли грецкі чесноти є передовсім мужескими чеснотами, то християнські чесноти можна б назвати чеснотами жєнськими: лагідність, понора, терпелівість, милосердє, любов, довіре, віра — се все чесноти, що лекше виростають в душі жіночій, чим в мужескій. Чоловік розвиває ся

в напрямі вимогів, які до него ставлять; так то під впливом християнства жєнщина стала тим, чим є. Се звисний факт, що наші (т. зн. німецкі — І. К.) найлучші і найбільші мужі приписують звичайно найважнійшу частину свого духового сьвітгляду вчасному впливови матери. І нам зараз впадає в око, як в якій біографії, а ще більше в автобіографії нема згадки про матір, як се прим. є в автобіографії Др. Ст. Мілля. Думаю, що Грекови щось такого не було-б впало в око: після їх погляду задача матери не далеко виходить поза задачу мамки. Виклад про господарство домове, який переховав ся між Арістотелевими письмами, виразно приписує яко задачу жєнщині лиш плеканє (τρέφαι), а муцїні за те вихованє (παιδεία) дітей. (Oecon I. 3.)

В тім лежить теологічна конечність моногамії, а заразом оправданє законодавства, котре виключає полігамію, як і невільництво, без згяду на згоду безпосередно інтересованих (contraherent) сторін.

(Дальше буде).

Słowo polskie в статі: «Шукайте а отворять вам»: «Кого хотіли би мати Німці за союзників? Щиро говорячи, Чехів. Але Чехи для них за дорогі. Тож закупають до Поляків. Поляки дешевші, вдоволять ся двома (!) фотелями в кабінеті, рядом економічних концесій. Може, може треба буде їм дати яку політичну уступку (?), але се ще сумніве, чи будуть домагати ся єї...» А опісля, представивши настрої в польськiм колі, каже: Др. Бернрайтер (ініціатор німецького союзу) певно знає про сей настрої в польськiм колі, знає, що єму отворить ся, коли закукає до польської фіртки під ключем повалення правительства бюрократії, — тому радимо, щоби закукав можливо скоро». В виду сего остали би Чехи в меншости, оперті на свої власні сили; але де шукали би союзників політики з «Діла», що недавно тому задля приподобана Німцям виступили були з протестом проти «славянської расовости».

На Угорщині міністерське пересилене полагожене. Бан хорвацький Куен Гедерварі, сповнив вже поручену собі місію зложеня нового кабінету. Сеї ночі удав ся з Будапешту до Відня і нині перед полуднем представив цісарєви пропозицію що-до складу кабінету. В неділю відбуде ся запряжене нових міністрів, а відтак новий кабінет представив ся вечером ліберальній партії в Будапешті а в. вторник соїмови. В новім кабінеті доконали ся малі тільки зміни. Міністром гонведів по Фаєрварім став генерал-майор Колошварі, а міністром „а latege“ Тасілю Феститіч. Інші теки остали в руках дотепершних міністрів.

Сербський король Петро I одержав у відповідь на свою нотифікацію вступленя на престол сердечні телеграми від цісаря Вільгельма I і кн. Фердинанда болгарского. Австро-угорський посол гр. Думба підняв вже офіційальні зносини з новим правительством Авакумовича, затвердженим королем Петром. Урядовий дневник оголошує розказ короля до сербської армії, який зачинає ся словами: „Моя кохана армію! Вступаючи на землю моєї дорогої вітчизни, серцем рву ся до тебе, ти надіє сербского народа, мое юнацке військо!“ Далше розказ згадує про славі діла сербської армії і кінчать: „Бог з Вами, ви соколи сербского народа! — Мої панове офіцири! В тепершній історичній хвилі, коли бачу зібраних вас коло престолу, перенятих вірністю і уяглистю супроти мене і нашої вітчизни, тішу ся і перенимає мене почуте щастя. Жадаю від вас єдино того, щоби ви цілим серцем віддали ся своєму вождю, для вашої чести і на пожиток народа. Жий нам надіє сербского народа, моя хоробра армію!“ Сей панегірик в честь мілітарної сили не конче сходить ся з заповідженнями „швайцарськими порядкам“.

НОВИНИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Єрвима; рим.-кат. Льва II папи. — В понеділок: руско-кат. Тихона еп.; рим.-кат. Петра і Павла. — Ві вторник: руско-кат. Мануїла; рим.-кат. Згад. св. Павла.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залогостий та о присєднуванє нам нових передплатників.

— **З Наукового Товариства ім. Шевченка.** Заповіджене на понеділок дня 29. с. м. продовженє загальних зборів Товариства не відбуде ся з причин незалежних від Виділу.

— **Головна Каса краєва і головний Уряд податковий у Львові** видавали Товариству «Дністер» помімо зроблених по руски виказів належитостий потвердження заплати уперто на польських друках і польським письмом. А коли Товариство подало в той причини кілька зажалень до краєвої Дирекції скарбу, почало замість жаданих руских квітів діставати на німецьких друках німецькі потвердження. Видко, що суть Поляки, і то інтелігентні урядники, котрі в ненависти до руского языка і письма воліють уживати до Русинів німецького письма, аби тільки, борони Боже, не руского. Свого часу підносили ми се в часописі, однак се не помогло і треба було Товариству «Дністер» звернути ся з зажаленнями до міністерства скарбу. Доперва німецьке віденьське міністерство поручило краєвим урядам у Львові замість німецьких виставляти рускі квіти; при знавій аичливості в урядах до руского языка потреба було ждати більше як 2 літа на полагоженє сеї справи помімо ясных приписів законних. На зажалене подане до міністерства

в грудні 1900. р. дістало Товариство з краєвої Дирекції скарбу у Львові повідомленє з 20. мая 1903. ч. 1840—през., що ц. к. головний Уряд податковий у Львові одержав порученє видавати Товариству на кожду заплату поквітowane в виключно в рускій мові, і за червень с. р. дістало Товариство з ц. к. Уряду податкового у Львові перший руский квіт. Головна Каса краєва одержала таке порученє вже рішенем ц. к. краєвої Дирекції скарбу з 4. лютого 1901. ч. 76651. Нехайже всі Русини жадають у всія урядах податкових лише руских квітів, аби рускі друки не спочивали в маґазинах, а если одержать квіти польські або німецькі, нехай не пускають сего легковаженя мови, але зажаленнями до міністерства скарбу доходять своїх прав. Так само жадає треба в урядах податкових руских книжочок податкових і руских аркушів ґрунтових. Нарід наш оплачує великі суми податків, при стяганю тих податків находить удержанє велике число урядників податкових і касових, екекуторів, секвестрів, — і ті власне урядники найменше шанують руске письмо і руский язык. Кредитовому Товариству «Дністер» довело ся на 6.000 зголошенє о позички бачити всего 2 книжки податкові рускі і тільки 1 аркуш ґрунтовий руский — всі прочі були польські. Против сего повинні рішучо запротестувати всі рускі податники і хто тільки платить податок, нехай жадає рускої книжки податкової і руских аркушів ґрунтових. Селяни, що не знають, як вносити зажаленя, нехай звертають ся до «Народної Канцелярії», а там виготовлять їм потрібне зажалене.

— **Народне віче в Сокалі** що мало відбутися в понеділок дня 29. с. м., заборонило старство — як доносять нам телеграфічно.

— **З Самбірщини** одержуємо до поміщення отсей поклик до інтелігенції і свідомих селян: В цілім повіті не маємо більшеклясових шкіл, з котрих би молодіж наша могла переходити до шкіл середних, виділових та семинарий учительських. Одинокі в повіті школи більшеклясові є в Самборі, та й тут нашої молодіжи дуже мало. Є села, навіть близькі міста, що родичі могли би в потребі харч дітям своїм доносити, а з тих сіл немаєні одного ученика в міських школах. Річню нашої інтелігенції звернути на се увагу, вибрати добрий матеріал, хлопців спокійних, добре розвинених і постарати ся, аби родичі подбали о посиланє їх до шкіл. Не бажавмо, аби кождий з них мав кінчити ґімназію, місце там повинно бути для найспосібніших, аби родичі не потрібно не тратили ся, але чиж за мало є поля праці для прочих учеників по укінченю бодай школи виділової? Сподіємо ся, що П. Т. інтелігенція Самбірщини щиро займе ся сею справою, а надходячий час вакацій як раз надає ся до сего.

Сей поклик відносить ся не лише до одної Самбірщини. Такі самі відносини найдемо в цілій Східній Галичині. Задачою нашої інтелігенції сільської є розвести як найшпільнішу агітацію між селянами за посиланєм здібних дітяй до середних шкіл. При тим в порозуміню з місцевою інтелігенцією засновувати селянські бурси на взір „Балинецкої бурси“ в Коломиї, в якій виховує ся около 30 хлопців з Балинців дуже малим коштом. Близші вказівки що-до заснованя такої бурси міг би подати звісний патріот о. Войнаровський, парох в Балинцях п. Гвоздець.

— **Незнанє артистичної психи** довело до сего, що нас славний і улюблений тенор п. Мишуга не буде міг явити ся до Галичини під грозою обвинєня о публичне насильство. Правда, щб артист був здєнервований, коли найшла на него екекуційна комісія, зложена з адвокатского конципієнта, екекуційного урядника і поліційного агента та стала перешукувати єго річи. Але він очевидно хотів закутати їх ріжними театральними ефектами, видобував кілька разів високе „д“ (гл. Ріголето) подавав в спазматичний плач і сьміх (Баяццо), охляв був зовсім аж до омліня (Янек), а вкінци став страшно дупати очима і з дьким скоком хватив за револьвер „Дон Хоане“ — (послідна сцена з Кармен). Але бюрократи брали річ серію, робили вистрашені мінні і через те артистови піддавали ще більше жару. Він сам став вірити в своє удаванє. Се і піддало єму певно гадку до кінцевого драматичного ефекту з револьвером. Але замість викпнати тенора, конципієнт „дав пура“ через усеї сходи, агент прискочив „розброїти героя“ а урядник кинув від себе всі гроші, що тримав в руці і відір ся екекуцій з причини... загроженої безпечности життя (sic!). Краківська пригода свідчить похвально про акторськє спосібности п. Мишуги, але на жаль сей „безплатний виступ“ буде для него чи не найкоштовніший...

— **Хліборобські страйки.** В Улашківцях на «Королівськiм» фільварку застрайкували селяни при саланю кукурудзи, жадаючи третого шулька замість, як доси було, четвертого. Управитель фільварку по трех днях надуми пристав на жадає селян, почім селяни вернули до роботи. — В Залучу над Чер., снятинського повіта, страйкує ще доси двірська служба у ділчича д-ра Кништофовича, а також ніхто не хоче йти до него

на роботу в поле. Кільканайцятьох страйкарів арештувала жандармерія і відвела до Святиня.

— **Патріот?** На візванє з ц. к. суду виготовлене в рускій мові переслав руский парох відповідь по польськи! Дотичний документ звучить: »L. pr. 63. *Metryka ślubu.* Na podstawie księgi metrykalnej tom II. str. 112 poświadczam się, że« і т. д. »Związek małżeński zawarty został wobec podpisanego parocha« і т. д. А підпис: »Urząd parafialny gr.-kat. Czernilawa dnia 27. maja 1903. X. I. Nizoway gr. kat. paroch miejscowy.

— **Іспит зрілости** в учительській семінарії в Самборі відбудв ся в днях від 2. до 25. с. м. під проводом шкільного радника п. Матієва. До іспиту приступило 40 звичайних учеників, а 32 приватистів і приватисток, разом 72. Звичайних учеників здало 5 з відзначенєм, 26 одержало свідцтво першого степеня, а 9 поправку. З 11-ох приватистів 3 здали іспит, 4 одержали поправку, а 4-ох репробовано. Приватисток було 21: з них здали 3, поправку одержали 11, 5 упало, а 2 відступили. З поміж звичайних учеників здали іспит з відзначенєм: Хома Франц Коза Йосиф, Підлужний Михайло, Сітніцький Миколай і Венґриак Володислав. Здали: Бандровський Володимир, Баран Михайло, Басевич Іван, Вінцер Генрик, Букачевський Володимир, Децик Іван, Думин Яків, Грабаль Марія, Ягельницький Франц, Коблянський Максим, Ковопніцький Володислав, Крайник Іван, Лотецький Жигм., Мальяський Іван, Мартиновський Юліян, Мервак Теодор, Моринський Андрій, Моссур Дмитро, Нікляс Кар., Пеленський Дмитро, Петриковський, Стан. Пірожайський Мих., Судомир Григорій, Сторожинський Вінк., Шуфліцький Мар., Винярський Михайло. З приватистів здали: Грицай Іван, Лялька Павло, Бавдіш Кар. З приватисток здали: Фішбах Мірця, Міхальска Стан. і Прибиловска Фльор.

— **Дикий злочин.** В справі убитва Оранжевої і Шпінєрвїної заявив Вершхолек, що сторож каменїці Радзєвич стояв на сторожі під дверми, а він з неспійманям ще доси Червеним були в мешканю Оранжевої.

— **іменованя.** Міністер скарбу іменовував в окружї львівської краєвої дирекції скарбу старших комісарів: Льва Уріха, Чєслава Лібрєвского, Ант. Біра, Руд. Поляка, старш. інспектора Йос. Курка і міністеряльного віцєсекретаря Едв. Бугно радниками скарбу; — старших інспекторів податкових: д-ра Ант. Першхалу, Анат. Виборовского, Мих. Павлицкого і комісаря скарбу Леон. Лисаковского секретарих скарбу; скарбових комісарів: Мих. Русина, Ів. Карпінського, Євгена Флюнта, Юл. Стєльмаховича, Ігн. Бабяра, Тад. Левицкого і Стан. Луцковича старшими комісарями скарбу; податкових інспекторів: Стан. Кокошинського, Тад. Сміглевского, Стан. Будзїновского старш. інспекторами податковими.

— **Іспит зрілости** в реальній школі у Львові відбудв ся в часі від 4. до 16. с. м. під проводом директора Мих. Рембача. Іспит здали: В. Адель, В. Айдукевич, Бол. Бараповський, Стан. Домбровский, Ром. Фелиньський, Мар. Фетер, Ів. Форет, Стан. Віткевич (прив.), Вол. Ядовський, Фр. Єгерман, Ром. Касишцький, Стан. Ключ, Вол. Козловський, Т. Куштелан, Мар. Легєжинський, Стан. Лодзинський, Мар. Маєвський, Сев. Моліцький, Мик. Павликєвич, Ів. Познанський, кн. Лев Сапга (з відзн.), Ж. Скіпєшевський, Йос. Відт, Роман. Журовський (з відзн.), Ром. Бжезїньський, Теод. Домбровский, Б. Фінкельштайн, Ар. Фінлер (з відзн.), Ігн. Френкель, В. Ямпольєр (з відзн.), Стан. Яворський, Тад. Макулський, Стефан Матвійко, В. Мітє, Євген Наґірний, К. Шєнгофер, Стан. Тхужевський, Іван Троян (з відзн.), Ром. Вельпель, Коярад і Роман. Волошинський, Тад. Зєрєвич, Стан. Коман, Едв. Стой, Стан. Німчєвський (прив.), Марія Круліковска (прив. з відзн.), 9-х абітурієнтів одержало поправку, а двох репробовано на рік.

— **Любовна траґедія.** В однім з першорядних готєлів в Карльсбаді замешкав в двох кімнатах радник Кінлія зі Штутґарту разом зі своєю недужою на груди дочкою. В кілька днів осісля прибув до Карльсбада зі Штутґарту офіцир Гофман, що залюбив ся в дочці Кінліна. В четєврєрано Гофман прийшов до мешканя Кінлінів. Дівчина лежала ще в ліжку і служниця не хотіла випустити Гофмана, але він на силу війшов до кімнати і сів на ліжку при недужій. За хвилю служниця почувла стріл. Се Гофман стрілив до дівчини, коли она відповіла, що єго не любить. Опісля Гофман вистрільов до себе і упав мертвий. Панна Кінлінівна є тяжко ранена і, здає ся, що се прискорить єї смерть.

— **З залізниць.** З днем 1. липня с. р. увійдуть в жите нові, відмінні від дотеперішних, приписи що-до прияманя і висиланя посильних посилок в аборамєнті. Близших пояснєнь можуть засягнути інтерєсовані у всіх ц. к. урядах залізничних.

— **Дрібні вісти.** Стверджено, що муцина, який оноді намірєв отруїти ся в Стрийськiм парку, не називає ся Станислав Пихович але Стан. Громдєля. — У Львові отвирав ся з початком шкільного року друга школа реальна. — В Кракові застрільов ся вчєра револьвером слухач Шр. філософії Йоантій Луцик від Львова. В лист

до своєї судженої написав самоубийник, що вже досить навжив ся.

— 3 львівської архієпархії. Завідательства парохій одержали: оо. Григ. Сапука в Липиці горішній і Волод. Глібовицький в іколаєві коло Бібрки. — На конкурс розписані парохії: Липиця гор. з речинцем до 15. серпня, Біла коло Тернополя з речинцем до 14. серпня і Бірки малі з речинцем до 13. серпня с. р. — Відпустку для покращення здоров'я одержав на два місяці о. Волод. Чепіль з Голева.

— Родимці! Памятайте на бурсу Руского Товариства педагогічного у Львові!

Телеграми.

Відень, 27. червня. Цісар приймав вчера на окремій аудієнції новоіменованих кардиналів: нунція Таліаніго і сольногородского архієп. Качталера.

Відень, 27. червня. Цісар Вільгельм приїде ту дня 8. вересня на два дні. Опісля виїде на три дні до Славонії до дібр архієп. Фридриха.

Загреб, 27. червня. Сесию хорватского сойму відложено.

Софія, 27. червня. Поліція вислідила, що в послідних днях революціоністи крють ся в однім домі і там нагромадили значну скількість динаміту і пороху. Коли поліція вийшла до того дому, динаміт вибухнув, причім згнуло 6 революціоністів, а між ними також їх провідник.

Ціріх, 27. червня. Вчера приїхали ту сестри королевої Драги і замешкали в малім готелі.

Атини, 27. червня. Грецький король поручив Теотокісови утворити новий міністеріальний кабінет. Склад нового кабінету предложить Теотокіс королеви в понеділок.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

(Рільничий банк у Львові).

Дня 27. червня. — За 50 клг.

Пшениця готова 7-40—7-50. Пшениця на речинець 6-65—6-90. Жито готове 5-80—5-90. Жито на речинець 5-35—6-50. Овес на обрік 6-60—6-90. Овес на речинець 4-50—4-75. Ячмінь на пашу 4-75—5-00. Ячмінь броварняний 5-00—5-50 Ріпак 9-50—10-80. Ріпак новий 9-50—10-00. Горох на пашу 5-75—6-00. Горох до варення 7-50—9-00. Ленча 4-50—4-75. Бобик 4-65—4-80. Гречка 6-50—7-75. Кукурудза нова 5-25—5-75. Кукурудза стара 6-50—6-75. Хміль за 56 клг. 0-00—0-00. Конюшина червона нова 00-00—00-00. Конюшина біла 00-00—00-00. Конюшина шведська 00-00—00-00. Тимотка 00-00—00-00.

— На Українсько-руську Бурсу в Новім Санчи в місяці марті 1903 жертвували отсі ВП. Добродії: О. Корвиль Кузик парох в Буску за карти переписні 10 К, Кароль Бандрівський надінспектор податковий в Грибові місячна жертва від себе і від жени 4 К, Лев Максимович радник судовий в Стрию 2 К, Каса зачетна «Взаїмна поміч» в Топорові за допомога 9 К 71 сот., Антін Явєцький адюнкт залізничий у Відні 12 К, Товариство «Дністер» за допомога 75 К, о. Евгеній Омелянський в Пристани 2 К, о. Іван Титар парох в Ганчовій 10 К, Домінік граф Потопцький з Бобровник 10 К, Шнайдер 1 К, Бояковський 60 с., Іван Саварин респіцієнт сторожи скарбової 2 К, о. Миколай Кейван з Ключева малого 4 К, Модест Менцінський артист-сцьивка в Еберсфельд 8 К 43 с., о. А. Шуст з Самолук 6 К, Александер Струмінський 2 К, Філія Товариства педагогічного в Буску за карти переписні 20 К, Г. Бобяк професор гімназіяльний в Дембниці складка в Ряшеві М. Кр. 1 К, Д. К. 1 К, В. Л. 1 К, І. С. 50 с., В. Бр. 30 с., Ю. С. 1 К, від себе 2 К, разом 6 К 80 с., Г. Огоновський проф. гім. у Львові 5 К, Леонтий Кузьма проф. гім. в Коломиї за карти з видом 10 К, о. Філарет Ортинський сотрудник в Топільниці 5 К, о. Киприян Ясеницький парох в Болігороді місячна жертва 2 К, о. Піджарок парох з Дідилова 5 К, Тов. «Боян» в Станиславів за карти перепис. 8 К, Лев Левицький начальник суду в Сколім за карти перепис. 10 К, Галя Кордубівна з Бережан за карти перепис. 10 К, о. Павло Стукач парох в Торках 6 К, Миколай Дрогомирецький емер. учитель в Говилові на руки проф. Бобяка 20 К 85 сот.; на виказ місячних жертв в Новім Санчи

зложили: Олена Лівинська 1 К, Оленка Лівинська 50 с., Оленка Секундівна 50 сот., Вп. поєол Василь Яворський 10 К, сини Казимир і Володимир Яворські по 1 К, Петро Лівинський 1 К, Петро Витошинський 1 К, др. Левицький 1 К, Михайло Секунда 2 К, — разом 18 К.

Всім жертводавцям складаємо широ-руске «Спаси Віг» та поручаємо дальшій ласкавій пам'яті нашу молоденьку інституцію. — За Відділ Товариства «Філія Пресвіті» в Новім Санчи: Лівинський, голова. Секунда, скарбник.

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий

Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітний лікар клінічний і заведєня лічничого в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. 1, II пов. (Народний Дім).

11(59-2)

МИЛА ПАМ'ЯТКА.

Хто був на вічу дня 16. н. ст. с. м. в Камінці струм., нехай кунить собі на пам'ятку того сьвята гарну фотографію того віча.

Ціна фотографії на великому картові вносить тільки 1 корону вже з пересилкою. Замовляти можна у А. Веретельника в Камінці стр., п. в місци. (7—10)

НАРОДНІ ІМНИ:

Ще не вмерла Україна! Не пора!

на картоновім папері видала «Народна Рада». Набувати можна в «Народній Канцелярії» у Львові (Ривок 10.) по 2 К за 100 примірників. На поchtову оплату належить долучити 20 сот. Менше як 100 прим. не висилає ся. (10-20)

Тополя

Т. ШЕВЧЕНКА.

1(23—40)

Серія перелисних листів (8 штук) з гарними ілюстраціями (чорними і кольорованими) до Шевченкової балади «Тополя» вийшла пакладом С. Гальберга в Бучачі. Набувати можна серіями і поодиноко у накладці та у всіх більших книгарнях і торговлях. Ціни низькі.

„Напівник церковний“

виданий бл. п. Ігнатієм Полотнюком в Перемишлі, можна набувати у тогож жени під адресою: Катерина Полотнюк, вдова по півці катедральнім в Станиславів, ул. Собіського ч. 50.

Ціна брошуров. прим. 4 К.

Оправного в пів-полотно 4 К 50 с.

Оправного в полотно 5 К.

Пересилка поchtова 60 сот.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або конштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничих обов'язуючий від 1-го мая 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова		
посп.	особ.			посп.	особ.			
приходить о годині				відходить о годині				
6-10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	8-10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	1-50	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	6-22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	
6-20	з Чернівців (Галацу), Чорткова, Делятина	8-20	з Чернівців (Галацу), Чорткова, Делятина	6-30	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний	6-30	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний	
6-50	з Брухович, шод. від 15. мая до 13. вер. вк.	8-35	з Брухович, шод. від 15. мая до 13. вер. вк.	6-43	до Янова дв. Підзамче	6-43	до Янова дв. Підзамче	
7-35	з Самбора (по отвореню зал. Львів-Самбір)	8-45	з Самбора (по отвореню зал. Львів-Самбір)	6-45	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	6-45	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	
7-40	з Янова	8-55	з Янова	8-25	до Кракова (Відня, Праги), Берліна	8-35	до Кракова (Відня, Праги), Берліна	
7-55	з Підволочиска, Бродів на дв. Підзамче	9-05	з Підволочиска, Бродів на дв. Підзамче	2-50	до Лавочного, Хирова, Калуща	9-05	до Лавочного, Хирова, Калуща	
7-55	на дв. головний	9-15	на дв. головний	9-05	до Янова	9-15	до Янова	
7-45	з Лавочного (Пешту), Калуща, Хирова	9-25	з Лавочного (Пешту), Калуща, Хирова	9-25	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)	9-25	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)	
8-10	з Станиславова (від 1. мая до 30. вер. вкл.)	9-40	з Станиславова (від 1. мая до 30. вер. вкл.)	9-40	до Белзця, Сокала, Любачова	9-40	до Белзця, Сокала, Любачова	
8-15	з Сокала, Рави рускої	10-35	з Сокала, Рави рускої	2-40	до Чернівців, Потутор, Делятина	10-35	до Чернівців, Потутор, Делятина	
1-30	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	10-57	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	10-57	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.	10-57	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.	
10-25	з Рашова, Любачева	11-15	з Рашова, Любачева	10-40	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.	10-40	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.	
11-15	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	1-10	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	1-14	до Пустомит 1. черв. до 13. вер. в нед. і сьв.	1-14	до Пустомит 1. черв. до 13. вер. в нед. і сьв.	
1-10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	1-25	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	1-55	до Брухович від 17. мая до 13. вересня	1-55	до Брухович від 17. мая до 13. вересня	
2-15	з Янова	2-30	з Янова	2-10	до Брухович від 17. мая до 13. вересня	2-10	до Брухович від 17. мая до 13. вересня	
2-30	з Підволочиска, Копичинців на дв. Підз.	3-14	з Підволочиска, Копичинців на дв. Підз.	3-05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	3-05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
3-14	на дв. голов.	4-35	на дв. голов.	3-15	до Янова шоденно від 1. мая до 30. вер.	3-15	до Янова шоденно від 1. мая до 30. вер.	
4-35	з Брухович (15. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	5-06	з Брухович (15. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	3-25	до Рашова, Любачова	3-25	до Рашова, Любачова	
5-06	з Стрия, Самбора, Скольного (1/5—30/9)	5-30	з Стрия, Самбора, Скольного (1/5—30/9)	3-30	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.	3-30	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.	
5-30	з Підволочиска (Київ), Бродів на дв. Підз.	1-40	з Підволочиска (Київ), Бродів на дв. Підз.	3-40	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)	3-40	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)	
5-40	на дв. голов.	8-04	на дв. голов.	Ніч				
5-40	з Чернівців, Іцкан	8-25	з Чернівців, Іцкан	12-45	6-05	до Станиславова, Жидачева	6-05	до Станиславова, Жидачева
5-50	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	9-12	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	6-15	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6-15	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
5-55	з Белзця, Сокала, Любачова	9-20	з Белзця, Сокала, Любачова	6-30	до Янова від 17. мая до 13. вер. буден. днів	6-30	до Янова від 17. мая до 13. вер. буден. днів	
				12-20	6-40	авід 1/5 до 1/6 і від 1/6 до 30/9 1904. щоденно	6-40	авід 1/5 до 1/6 і від 1/6 до 30/9 1904. щоденно
				8-40	6-40	до Лавочного (Пешту), Калуща, Хирова	6-40	до Лавочного (Пешту), Калуща, Хирова
				2-31	7-10	до Сокала і Рави рускої	7-10	до Сокала і Рави рускої
				10-00	7-20	до Перемишля від 1. мая до 31. жовтня	7-20	до Перемишля від 1. мая до 31. жовтня
				10-07	8-14	до Брухович (17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	8-14	до Брухович (17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)
				10-02	9-00	до Підволочиска, Бродів гол. дворець	9-00	до Підволочиска, Бродів гол. дворець
				10-02	9-20	на дв. голов.	9-20	на дв. голов.
				10-20	9-55	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.	9-55	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.
				10-40	10-42	до Іцкан, Чорткова	10-42	до Іцкан, Чорткова
				3-09	10-55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги	10-55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
				8-30	11-00	до Підволочиска, Бродів гол. головний	11-00	до Підволочиска, Бродів гол. головний
					11-24	на дв. голов.	11-24	на дв. голов.
					4-10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора	4-10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
					5-50	до Брухович від 17. мая до 13. вер. шод.	5-50	до Брухович від 17. мая до 13. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано.

Час середно європейський рижить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12, год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) удляє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їади.